

[Anker Lau.]

behandling stillede de to oppositionspartier forslag om, at § 2 skulle udgå; også dette blev nedstemt.

Jeg kan ikke lade være med en bemærkning om, at det undrer mig, at den retsstatsmand, der altid tidligere har talt de frie erhvervs sag, nu som minister med tilslutning af sit parti kan finde det rigtigt at behandle en sag som denne således, som sket er. De samvirkende Købmandsforeninger, De danske Handelsforeningers Fællesorganisation, Provinshandelskammeret og Foreningen af danske Materialister har alle fremført en velbegrundet protest. Det blev alt sammen fejlet af bordet med en bemærkning om, at loven i sin helhed skulle gennemføres nu straks.

Når vi anser det for rigtigt at gennemføre lovforslagets øvrige paragraffer, har vi ikke haft nogen mulighed for at sikre behandlingen af § 2 på anden måde, end sket er; men jeg har altså ønsket ved denne lejlighed at understrege den protest fra erhvervsgrupperne, som har været fremført, og vil tilkendegive dette i min afstemning.

Formanden: Jeg henstiller, at man påhører forhandlingen i ro.

Poul Clausen: I anledning af det ærede medlem hr. Anker Laus sidste bemærkninger skal jeg oplyse det høje ting om, at den ordning, der her er foreslået af ministeren med hensyn til afgrænsningen af handelsrettighederne mellem apotekerne og den frie handel, og som er resultatet af et kommissionsarbejde, er tiltrådt af handelsministeren, er tiltrådt af det ene af de to medlemmer af kommissionen, der var udpeget af De danske Handelsforeningers Fællesorganisation. Den er altså tiltrådt fra visse sider inden for handelen og også af handelsministeren, som jeg dog går ud fra er i stand til at varetage handelens interesser på behørig måde.

Sandau: Vi kan fra vor side tiltræde det foreliggende forslag. Der træffes en ordning, hvorefter den frie handel skal have tildelt visse handelsrettigheder og apotekerne andre, og hvorledes denne afgrænsning skal forme sig, skal et nævn søge at finde frem til. Med den sammensætning, nævnet

får, kan handelen efter min mening egentlig ikke siges at være forfordelt. Dette nævn skal bestå af 7 medlemmer, heraf 1 industridrivende og 2 forbrugerrepræsentanter, hvoraf den ene skal være landbrugskyndig, og så er der en detailhandler. Og denne detailhandlerrepræsentant vil efter min mening altid have mulighed for at få flertallet for sig, når det ellers er fornuftigt, det, han fremfører, for handelen har nu engang den fordel, når den taler sin egen sag, at så taler den også forbrugernes. Man kan ikke være fri handlende og tale den frie handels sag uden også at tale forbrugernes sag, og derfor vil den handlende altid i dette nævn have en god chance for at få flertal for sine meninger. Derfor tror jeg ikke, den frie handel er så dårligt stillet, som den selv vil give det udseende af; jeg tror bare, det er noget, man har gejlet sig op til at tro, fordi man bygger på erfaringerne fra en tid, hvor der ikke var noget nævn. Men nu, da man får indflydelse på afgørelsen, tror jeg, man godt kan være tjent dermed.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal nøjes med at henvise til betænkningen ved anden behandling, hvori det tydeligt er udtalt af udvalget, at man ikke mente, der var foretaget nogen ændring med hensyn til det, der kunne forhandles i fri handel og af apotekerne. Dette gav jeg min tilslutning, idet jeg måtte henvise til, at i realiteten sker der ingen ændring for disse varegrupper, men det er en rationalisering med hensyn til den fortegnelse, som man hidtil har haft, og derfor betyder det en lettelse såvel for den fri handel som for apotekerne.

Formanden: Jeg henstiller endnu en gang, at man hører talerne i ro.

Anker Lau: Den højtærede minister siger, at der ikke sker nogen reel ændring på det punkt. Det er muligt. Men det får vi først at vide, når udviklingen er i gang og vi ser, hvilke resultater det nævn kommer til, der skal finde ud af tingene. Men det var rart for mig at få bekræftet, at ministeren i alt fald ikke tilsigter nogen ændring.

Til det ærede medlem hr. Sandau vil jeg sige, at jeg er naturligvis klar over,